

Companys, no és això

El Cant dels Presoners (música del Cant dels Ocells)

Corrandes d'exili

Quan somrius,

Tot el poble cantarà (Cant dels indignats)

“Els Miserables”, de Claude-Michel Schönberg per iniciativa de ANC Terrassa.

Lluís Llach,

Joan Oliver (Pere Quart) recitat,

Josep Thió (adaptació d'Òmnium Cultural),

Adaptació de La cançó del Poble del musical,

Companys, no és això

No era això, companys, no era això
pel que varen morir tantes flors,
pel que vàrem plorar tants anhels.
Potser cal ser valents altre cop
i dir no, amics meus, no és això.

No és això, companys, no és això,
ni paraules de pau amb garrots,
ni el comerç que es fa amb els nostres drets,
drets que són, que no fan ni desfan
nous barrots sota forma de lleis.

No és això, companys, no és això;
ens diran que ara cal esperar.
I esperem, ben segur que esperem.

És l'espera dels que no ens aturarem
fins que no calgui dir: **no és això.**

No és això, companys, no és això;
ens diran que ara cal esperar.
I esperem, ben segur que esperem.
És l'espera dels que no ens aturarem
fins que no calgui dir: no és això.

No es això, companys, no es això
pel que varen morir tantes flors,
pel que vàrem plorar tants anhels.
Potser cal ser valents altre cop
i dir no, amics meus, no és això.

No es això, no companys, no és això.

CORRANDES D'EXILI

Una nit de lluna plena
tramuntàrem la carena,
lentament, sense dir re ...
Si la lluna feia el ple
també el féu la nostra pena.

L'estimada m'acompanya
de pell bruna i aire greu
(com una Mare de Déu
que han trobat a la muntanya.)

Perquè ens perdoni la guerra,
que l'ensagna, que l'esguerra,
abans de passar la ratlla,
m'ajec i beso la terra
i l'acaronó amb l'espàtlla.

A Catalunya deixí
el dia de ma partida
mitja vida condormida:
l'altra meitat vingué amb mi
per no deixar-me sens vida.

Avui en terres de França
i demà més lluny potser,
no em moriré d'enyorança
ans d'enyorança viuré.

En ma terra del Vallès
tres turons fan una serra,
quatre pins un bosc espès,
cinc quarteres massa terra.
"Com el Vallès no hi ha res".

Que els pins ceneixin la cala,
l'ermita dalt del pujol;
i a la platja un tenderol
que batega com una ala.

Una esperança desfeta,
una recança infinita.
I una pàtria tan petita
que la somio completa.

El Cant dels Presoners (música del cant dels Ocells)

En veure despuntar el llaç il·luminat
en l'hora més foscosa,
el poble va cantant i a recordar-los van
amb cançons amistoses.
El poble va cantant i a recordar-los van
Amb cançons amistoses.

Els nostres són tancats, buscats i exiliats
per lleis ignominioses,
canta la munió_al voltant de la presó
per fer-los companyia.
Canta la munió_al voltant de la presó
Per fer-los companyia.

Els dies van passant i els músics van tocant
tan dolça melodia,
els tenim ben presents, als presos i als absents
a molts pobles cada dia.
Els tenim ben presents, als presos i als absents
A molts pobles cada dia.

Sabeu que no esteu sols, i el poble us don consol
i a les vostres famílies,
sempre hi haurà una veu, cantant per tot arreu
mentre no sigueu lliures.
Sempre hi haurà una veu, cantant per tot arreu
mentre no sigueu lliures.

Quan somrius

Ara que la nit s'ha fet més llarga,
ara que les fulles ballen danses al
racó,
ara que els carrers estan de festa,
avui que la fred du tants records.

***És Nadal i al meu cor
hi batega l'esperança
que aviat sereu a casa
quan s'acabi aquest malson.***

Ara que importen les paraules,
ara que el vent bufa tan fort,
avui que no ens permeten veure-us,
ni podeu parlar,
ens teniu sempre al vostre costat.

***I les llums i el color
que lluïm en aquests dies
denuncien la injustícia,
no caminareu mai sols.***

És el buit que et deixa comptar els
dies,
i les nits tant lluny de casa,
sense llibertat.
Sou homes de pau i us volem
lliures.
Com queda al jersei un detall groc.

Vam dir que mai ens rendiríem,
seguim dempeus i confiats.
El vostre exemple és de fermesa
i dignitat,
us volem junts al nostre costat.

És Nadal i al meu cor ...

TOT EL POBLE CANTARÀ (Cant dels indignats)

***Tot el poble cantarà
la melodia dels indignats.
És Catalunya que es rebel·la
i lluita per la llibertat.
Que els batecs dels nostres cors
ressonin forts com mil tambors
i que un nou dia comenci ara
quan surti el sol.***

***Tot el poble cantarà
la melodia dels indignats.
És Catalunya que es rebel·la
i lluita per la llibertat.
Que els batecs dels nostres cors
ressonin forts com mil tambors
i que un nou dia comenci ara
quan surti el sol.***

***Tot el poble cantarà
la melodia dels indignats.
És Catalunya que es rebel·la
i lluita per la llibertat.
Que els batecs dels nostres cors
ressonin forts com mil tambors
i que un nou dia comenci ara
quan surti el sol.***

Lluitaràs al meu costat
Serem més forts si estem units
Més enllà de la mentida
i la violència hi ha la pau.
Somriu, aixeca't
I lluita per la llibertat!

Si unim les nostres forces
l'enemic no passarà,
el joc brut i els seus abusos
no ens podran mai fer callar.
Colze a colze trenquem
les cadenes de la repressió!

***Tot el poble cantarà
...***